

Země skrytých rytířů

Popis trasy

Před námi je poslední díl Zapomenutých příběhů Československa. V celoročním seriálu jsme projezdili všechny světové strany země a hledali příběhy významných míst, událostí a lidí, které provázely vznik naší republiky. Zbývá poslední úkol. Vypátrat skrytou zemi hrdinů. Najdeme ji v Železných horách?

Míříme téměř do středu republiky. Ne, na navigaci nám nesvítlí legendární rytířská zbrojnice, hora Blaník. „Pátrací“ prostor naší poslední výpravy je mnohem nenápadnější – Železné hory. Nevysoká, nerozsáhlá, nenápadná vrchovina leží v pomyslném trojúhelníku tvořeném městy Čáslav, Chrudim, Hlinsko. Ostatně „hory“ v jejich názvu neodkazují na dnešní běžný význam slova, ale v staročeském jazyce znamenající dolování rud. Který ďas nás nasměřoval právě sem? V nedaleké historii se zde stala celá řada důležitých a nevšedních událostí. A naše dnešní trasa by je měla pěkně propojit...

Z celé řady možných nástupních bodů trasy nakonec volíme malé parkoviště v Podhradí, jen pár desítek metrů od zříceniny hradu Lichnice. Den tak začínáme zážitkovým výhledem z majestátní zříceniny na skalním ostrohu. Pokud potřebujete historické souvislosti, vybíráme pro vás tři informace. Za první – vznik hradu je datován do roku 1250. Za druhé – v roce 1800 přešel do majetku Nadace pro zchudlé šlechtičny. Za třetí – v roce 1936 zde bylo v přítomnosti Edvarda Beneše zakončeno velké vojenské cvičení reagující na rostoucí ohrožení fašistickým Německem. Pokud jste předchozí informace už zapomněli, nevadí. Stačí, když si do paměti uložíte famózní výhled, který si díky našemu kvalitnímu plánování můžete užít hned dvakrát – východ slunce při startu vyjíždky, jeho neméně spektakulární západ při dojetí. A to se vyplatí!

Z Podhradí sjíždíme po asfaltu ke Starým Dvourům, před kterými přehlédneme pěkně ukrytou odbočku na turistickou značku. Takže malá zajíždka, na úvod trochu peklo. A ono opravdu. Po úspěšně nalezené značce pružně měnící parametry mezi hezkou lesní cestou a úzkou stezkou přímo do Pekla – úzké údolí dostalo název na počátku 19. století podle pohádkově dramatických skalních

scenérií. Soutěska se po chvíli před námi rozdvouje. Ještě chvíli pokračujeme rovně. Tajemné ruiny, které odhalil podzimní les, pak malebné jezírko pod skalou, betonový bunkřík a...malebné údolí z ničeho nic přehrazuje vysoký plot továrny. Překvapení nekončí. Za plotem se totiž psala pohnutá historie jedné z nejstarších českých železáren, vznikla zde celá řada unikátních výrobků, okolí se stalo veledobulárním výletním a kulturním centrem, s hedvikovskou fabrikou je úzce spojen také kontroverzní přepad dodávky peněz diverzní skupinou bratří Mašinů.

Pokud se chcete vyhnout „hike-a-bike“ sekci, od továrny se musíte vrátit pár set metrů zpět na rozcestí, odkud začíná šplhání na hřeben. No šplhání. Nejvyšší bod Železných hor má celkem skromných 737 metrů nad mořem, takže stoupání je v mezích slušnosti. Jedeme po přírodních lesních cestách, cesta pěkně ubíhá. Když se před námi rozestoupí lesy, přibrzdíme u osady Javorka. Stará, krásně a citlivě zrekonstruovaná hájovna září už z daleka. Ne, ne není to obyčejná hájovna. Právě tady se odehrávaly utajené schůzky partyzánů z výsadkové skupiny Calcium v době druhé světové války. Ostatně s těmi partyzány to tady bylo celé zajímavé...

Z hřebenu se rychle blížíme k Sečské přehradě. Ještě stíháme sváču v hoješínské „jednotě“, moc jiných šancí na občerstvení mimo sezonu po cestě nepotkáte, a jdeme na to. Zatímco doposud jsme to švihali po lesních cestách, teď naše trasa přitvrzuje. Pod našimi koly začínají přebírat vládu kořeny, kameny a jehličí. Stezka si to klikatí přímo nad řekou, paráda. Zastavujeme, sice bychom mohli ještě dál pokračovat proti proudu, ale podzimní čas nás tlačí. A tak využíváme brod přes Chrudimku. V listopadu a teplotě těsně nad nulou příjemné oprášení hranice komfortní zóny! Po rychlém osušení pokračujeme dál po druhém břehu, jen v opačném směru. Trail je ještě techničtější a peprnější. Tak to máme rádi!

Příjezd do vesnice Ústupky je trochu rozpačitý. Nabouráváme se totiž do rekreačního labyrintu chat, penzionů a hotelů. V létě to tady musí být mazec, ještě že jsme vyrazili mimo sezonu. S úlevou opouštíme hranice obce a opětovně se noříme do lesa. Teď už zase po lesních cestách stoupáme k zřícenině hradu Oheb. Ještě před ním zastavujeme na skalním ostrohu, který nám vymalovává vyhlídku na hrad i přehradu pod ním. Jako obrázek. Tak ještě skočíme na hrad a za chvíli už umetáme pěkný trailový sjezdík k silnici.

Od Seče pokračujeme po polňačkách a lesních cestách k Vápennému Podolu a pak dál k Prachovicím. Sbíráme tu pár zajímavostí z historie vápenictví typického pro tento kraj, ale náš hlavní cíl se nachází až o něco dál. Ještě chvíli šlapání a dokončujeme spodní část osmičky, kterou vykresluje naše trasa. Za Rudovem se krátkým výšvihem opět napojujeme na nevýrazný hřebínek Železných hor. Tady nám brzy začíná zábavné lesní houpání. Nijak zvlášť technické, ale svižné i osvěžující. Za jednou z odboček sbíráme další indicii našeho příběhu. Za kapradím a malým potůčkem je na místě bývalého podzemního úkrytu nenápadně stojící kamenný pomník partyzánské brigády Mistr Jan Hus. Původně dvanáctičlenný výsadek se rozrostl na několik stovek příslušníků, na svědomí měl celou řadu významných diverzních akcí a stal se jednou z největších partyzánských skupin na našem území. Kromě ní ale na Chrudimsku působila také skupina Calcium, Silver B nebo Zarevo, útočiště tu našel i legendární oddíl Silver A, který se do historie zapsal úspěšným atentátem na Heydricha.

Jenže samotní partyzáni mnoho nezmůžou. Jejich úspěšné působení je odkázáno na pomoc obyčejných lidí. Přesně to nám připomíná smutný důkaz, který objevujeme na hraně lesa a rozsáhlých luk. Ve stínu šumících bříz tu stojí památník 30 obyvatel blízkých vesnic Licoměřice a Lipovec umučených v roce 1944 za pomoc partyzánům oddílu Mistr Jan Hus. Dáváme minutu ticha a za chvíli tiše pokračujeme dál. Lesní cesta nás příjemně vede po hraně zvlněných Železných hor a rovinaté Středolabské tabule, odměnou je nám daleký výhled do krajiny. Mapovou „osmičku“ dokončujeme stoupáním Lovětínskou roklí. Její území spadá do národní přírodní rezervace, takže pokud nechcete páchat zlo, z kola dolů. Ale to nevádí - z hrubých kamenů vyskládaná stezka stejně

není s jízdou na kole úplně slučitelná. My jsme zato kompatibilní s romantickým západem slunce, který na nás už čeká na lichnické zřícenině.

Takže si tak stojíme, kocháme a přemýšlíme. Trasa v Železných horách parádní. Tak akorát náročná, přitom navýsost zajímavá a pestrá, nechyběly ani zábavné úseky přírodních stezek. A to máme v mapě Železných hor vytipované trasy na minimálně další dva bikové dny. A příběh? Říká se, že jsme národ Švejků. Jenže pomník nad Licoměřicemi, stejně jako příběhy tisíců dalších obyčejných lidí, kteří nezištně pomáhali partyzánům pod zřetelnou hrozbou smrti - jídlem, vybavením nebo úkrytem - dokazuje něco jiného. V čtyřicátých letech minulého století jsme nepotřebovali Blaník. Rytíři se probudili v obyčejných lidech.

Destinace	Východní Čechy
Trasa	49 km 4 hodiny
Povrch	60 % lesní cesty, 20 % asfalt, 20 % lesní stezky
Typ aktivity	Horská kola

Filmová místa v okolí

- **Hrad, kde se vdávala Monica Bellucci.:** , GPS: 50.037778,13.871944

Příběhy, které se odehrály v okolí

- **Gotický svědek královských honů:** , GPS: 50.037654177301,13.872470855713